

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Medialni-tlacenice-Dienstbier-spadly-z-Marsu-Petr-Zantovsky-srovnal-co-prezident-skutecne-rekl-ve-Strasburku-a-co-mu-kritici-predhazuji-Je-to-tristni-508014>

Mediální tlačence, Dienstbier spadlý z Marsu. Petr Žantovský srovnal, co prezident skutečně řekl ve Štrasburku a co mu kritici předhazují. Je to tristní

14.10.2017 8:13

TÝDEN V MÉDIÍCH V celém projevu prezidenta Miloše Zemana před shromážděním Rady Evropy nenašel mediální analytik Petr Žantovský nic, čím by poškozoval zájmy České republiky. Štrasburské vystoupení hlavy státu se stalo úžasným předvolebním tématem pro ty politiky, kteří se domnívají, že okopávání Miloše Zemana je ta správná metoda, jak u určité části společnosti uspět. V pravidelném přehledu mediálních zajímavostí došlo i na text slovenské tiskové agentury, který bere v potaz v kauze Andreje Babiše i argumenty protistrany na rozdíl od jednostranného výkřiku, který běžel českým mainstreamem.

Foto: **Hans Štembera**

Popisek: **Petr Žantovský**

Nevídaný ohlas na politické i mediální scéně vyvolal proslov prezidenta Miloše Zemana před Parlamentním shromážděním Rady Evropy ve Štrasburku. „Podíval jsem se na celý záznam projevu a přišlo mi, že v něm zaznělo dost názorů, s nimiž lze těžko nesouhlasit, kde lze těžko hledat příkrý nesoulad se zájmy České republiky, jak o tom mluvili pánové Sobotka a Kalousek, tedy šéf koalice i jeden ze šéfů opoziční strany, kteří se jednoznačně shodli na tom, že pan Zeman poškozuje Českou republiku. Shodlo se na tom i nějakých 38 senátorů, kteří odhlasovali, že ‚Zeman škodí‘, abych tak v parafrázi řekl. Je to už podruhé, kdy se pod gescí lidí, jako je pan Dienstbier, hlasuje v Senátu o

podobném usnesení. Vždy je to v nějaké podpoloviční hlasovací síle. Minule to bylo něco přes třicet hlasů, teď tedy třicet osm,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

To jen svědčí o tom, z jakých lidí je Senát složen a jaké jsou jejich zájmy a názory. „U pana Dienstbiera už není potřeba zdůrazňovat, že jde o naprosto fatální konflikt zájmů, protože byl kandidátem sociální demokracie proti Zemanovi v první přímé volbě prezidenta. Proto by celých těch pět let neměl prezidenta vůbec komentovat. Když už tak činí, měl by to říkat ve smyslu: ‚Já jsem chtěl být prezidentem, je jím on, prohrál jsem souboj, ale teď ho kritizuji za to a to a já bych to dělal tak a tak.‘ Ale vždy od něj slyšíme jen apodiktické výlevy, že je třeba pomalu pana prezidenta zbavit svéprávnosti a vyslovit jeho nezpůsobilost k výkonu funkce a podobné nesmysly. To tři měsíce před prezidentskými volbami zní opravdu zábavně. Tito lidé tady asi přistáli omylem při vesmírném letu z Marsu. Na Zemi panují trochu jiná racionální kritéria než ta, jimiž jsou vedeni lidé jako pan Dienstbier,“ přichází mediální analytik s bonmotem na adresu zhrzeného politika.

Místo evropských zemí obsadily ruský trh ty, co sankce nepřijaly

Ve zmíněném projevu českého prezidenta ho zaujala slova – „Nemluvím o oprávněnosti, ale o efektivnosti sankcí“ –, která pronesl k protiruským sankcím. „Moc se mi ta věta líbí, protože nerozebírá vůbec žádnou morální ani jinou stránku věci, ale čistě ekonomickou stránku věci. A jak víme, prezident je pragmatik, ekonom a člověk, který se řídí věcnými argumenty. To je koneckonců i to, co mu vyčítají ve vztahu k Číně i k Rusku. Ale to je vlastnost, kterou celou dobu prokazoval už když byl premiérem. Nechová se podle emocí, ale čistě racionálně. I tahle věta a celý projev je veden ryze pragmatickým, racionalistickým motivem nezhoršovat situaci, která je už tak dost špatná a hlavně nikomu v tuto chvíli není k ničemu dobrá, protože ty sankce opravdu nepomohly ničemu. Demonstruje to na příkladu Kuby. To je samozřejmě hezký příklad, protože Fidel Castro vydržel u moci půl století navzdory snahám ze Spojených států, přes sankce ekonomické i jiné,“ připomíná Petr Žantovský.

Poukazuje na směšnost sankcí, které vůči Ruské federaci ve věci Ukrajiny vyhlásila Evropská unie. „Například Poláci tam nesmí vyvážet jablka, ačkoli předtím byli takřka monopolním vývozcem jablek do Ruska. Kvůli sankcím to už nesmí dělat, tak ten trh samozřejmě obsadilo Turecko. Stejně tak trhy s jinými komoditami místo evropských zemí obsadila Amerika, která žádné sankce nevyhlásila. Takže to všechno Rusko nepatrně poškodilo, ale spíše ho semklo. Koneckonců o tom mluvil i prezident Zeman, že se Rusové semkli kolem Putina, jehož ta nerozumná politika EU spíše posílila. A posílilo to i ekonomiku mimoevropských zemí. A to je komické. V čele evropských zemí mají být lidé, kteří se mají chovat jako řádní hospodáři, ale v tuto chvíli se chovají jako lidé, kteří místo myšlení opakují nějaké fráze asi z téhož Marsu, z jakého obrazně řečeno spadl pan Dienstbier,“ soudí mediální odborník.

Názory s premiérem Sobotkou sdílí výrazná menšina společnosti

V celém prezidentově proslovu tak nenašel nic, čím by hlava státu poškozovala zájmy České republiky. „To, že je v nesouladu s její zahraniční politikou, může být také signálem toho, že naše zahraniční politika není správná. Proč to házet jenom na Zemana? Může být, prostě není správná naše zahraniční politika vedená panem Sobotkou a panem Zaorálkem. Koneckonců máme tu tradici. Havel měl jinou zahraniční politiku než premiér Klaus. Prezident Klaus měl jinou zahraniční politiku než premiér, řekněme Paroubek, který dokonce chtěl v roce 2005, aby se mu prezident

zpovídal z toho, kam jede, aby mu vláda dávala, nebo nedávala povolení, zda tam smí jet a co tam má říkat. Stejně tak Zeman má jiné názory na zahraniční politiku než dnešní vláda. To je u nás tradice. Není příjemná. Víc by se mi líbilo, kdyby ty ústavní funkce měly názory shodné jako třeba v Polsku nebo v Maďarsku, ale zřejmě u nás toho nejsme schopni docílit,“ míní Petr Žantovský.

Psali jsme:

[Absolutně nevzdělaný, nepřipravený, nekompetentní takovou diskusi vést. I hosta představí chybným jménem... Petr Žantovský je v šoku z výkonu moderátora ve speciálu ČT](#)

[Toto se na ČT často nevidí. Studium zněla krutá pravda o imigrantech, moderátor Borek jen vyděšeně koukal a lapal po dechu](#)

[Aby byli naši studenti před volbami dobře vybaveni... Petr Žantovský je v šoku. Dostala se mu do ruky pozvánka na debatu, která prý dorazila do škol](#)

[Svinská lež, dezinformační incest. Petr Žantovský podrobně rozebral, jak média vytvořila kauzu Babišových nahrávek. Novinářská parta se prý už zcela utrhlá ze řetězu](#)

Ovšem víc by se mu zamlouvalo, kdyby názory ČR na zahraniční politiku byly blíže názorům prezidentovým. „Mám totiž dojem, že s prezidentem sdílí názory většina české společnosti, zatímco s názory pana premiéra a jeho strany už jen výrazná menšina společnosti. To konečně uvidíme za pár dnů u voleb, které nám řeknou něco i k tomuto. Tanec kolem pana prezidenta a jeho štrasburského projevu je tanec nikoli v zájmu pomoci Krymu, Ukrajině, Donbasu, ale je to čistě předvolební tanec. Je to úžasné předvolební téma, kde se ukážou všichni, kdo chtějí bodovat u určité části společnosti a domnívají se, že okopávání Zemana je ta správná metoda, jak u ní uspět. U někoho možná jo, u někoho možná ne, to uvidíme u voleb. Každopádně tu mediální tlačenci kolem

Štrasburku vnímám čistě jako naši vnitropolitickou předvolební kampaň, kde ukazují ramena politici, jichž by si jinak voliči nemuseli vůbec všimnout. A to by je zatraceně bolelo, protože by museli začít pracovat,“ poznamenává mediální analytik.

V servisu TASR jsou na rozdíl od ČTK i argumenty protistrany

Pro druhé téma si zvolil glosu ze slovenského mediálního světa. Jde o čtvrtěční text Kristiny Benkovičové z Tiskové agentury Slovenské republiky, jenž vyšel na webových stránkách TASR a týká se verdiktu Ústavního soudu Slovenské republiky v kauze Babiš versus Ústav paměti národa. „Autorka velice rozsáhle cituje názory Babišových advokátů, které stojí za zvážení. Chci na to upozornit, ne snad abych řešil cokoli věcného v této věci, o tom nejsem jakkoli obeznámen a jakkoli oprávněn vynášet nějaké soudy, ale proto, že tam je fascinující to, že na Slovensku se v servisu tiskové agentury, která je srovnatelná s naší ČTK, objevují argumenty protistrany, což se u nás neděje. Ale hlavně se tam objevují argumenty, které vyvolávají značné podněty k uvažování,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Jeden z nejdůležitějších spočívá v tom, že Ústavní soud Slovenské republiky v kauze sporu Ústavu paměti národa vůči Andreji Babišovi rozhodl ve prospěch ÚPN. „To vyvolalo určitou právní nejistotu. Kdybych se opřel o argumentaci kanceláře Agner & Partners, která zastupuje pana Babiše, tak když ten člověk nebyl vědomým spolupracovníkem, jeho vědomé spolupracovníctví nebylo ničím podloženo a řada soudů předchozího stupně to konstatovala, tak najednou do toho vstoupí Ústavní soud a jako bůh všemohoucí změní všechny předchozí právní názory a řekne názor zcela opačný, tak to velmi významně zpochybňuje právní jistotu toho člověka. A to nemusí být jenom v případě, jestli někdo byl, nebo nebyl dehonestován, že byl agentem Státní bezpečnosti, a třeba jím nebyl, což pan Babiš prokazoval při předchozích soudech, ale může to být všeobecně,“ upozorňuje mediální odborník.

Havel v tandemu s Ústavním soudem shodil ze stolu většinový systém

Zmíněná právní nejistota je stav, který se týká české společnosti i české justice. „Vidíme, jak soud jednoho stupně rozhodne ve prospěch jedné strany, soud vyššího stupně pak rozhodne absolutně protimluvně ve prospěch druhé strany a vrací se to zase na spodní instanci. Nakonec z té jedné kauzy, ať už se týká čehokoli, vyplyne několik rozsudků, které si navzájem protičeří do té míry, že si účastník nebo i jen pozorovatel takového justičního tance říká: A kde tedy zůstala ta spravedlnost? Kde je nějaký právní názor, kde je právní jistota? Jak se můžeme cítit bezpečně v zemi, kde pět instancí řekne, když uvedu příklad pana Babiše, že nespolupracoval vědomě se Státní bezpečností, a pak to zvrátí nějaký v podstatě politický orgán. Protože si nemalujeme, že Ústavní soud je něco jiného než politický orgán. Je to třetí komora Parlamentu, jak se říkávalo za Václava Havla, a kvůli tomu byl i v České republice ustaven, aby mohl relativizovat věci politicky schválené v těch ostatních instancích,“ míní Petr Žantovský.

V té souvislosti připomíná novelu volebního zákona schválenou Parlamentem v červenci 2000, která směřovala ve prospěch většinového systému. „Jedině podání Václava Havla k Ústavnímu soudu a jeho následný verdikt tuto novelu shodily se stolu. Od té doby kvůli tomu žijeme v neustálé

vládní krizi, protože tu žádná strana není schopna sestavit silnou vládu a nést samostatnou odpovědnost za vládnutí, jen se vymlouvá na menší koaliční partnery. Jedni na Zelené, druzí na Věci veřejné, třetí na někoho jiného. Permanentní vládní krize je dána tím, že existuje zcela mimořádný institut Ústavního soudu, který se chová politicky. Viděli jsme to u nás v této věci, mám silný pocit, že podobné je to s kauzou Babiš na Slovensku. Koneckonců některé slovenské instituce jsou poněkud přeobsazené, relativně nový prezident je jistě v jiném názorovém poli než premiér. Takže jsou tam nějaké diskrepance jako u nás. A Ústavní soud se podle toho chová. Proto o tom mluvím,“ vysvětluje mediální analytik.

Právní nejistota občanů vyplývající z politického orgánu, jímž je Ústavní soud

Tisková agentura Slovenské republiky se této kauze věnovala poměrně obsáhlým rozbořem, který pracuje se všemi možnými pohledy a názory. „Není to jednostranný výkřik, který běžel českým mainstreamem, takové to: ‚Aha, Ústavní soud konstatoval, že Babiš byl agent.‘ Do toho zapadá, jak se mnozí politici cpou k mikrofonům a říkají, jak může agent kandidovat, jak může být agent teoreticky vzato za určitých okolností premiérem tohoto státu a podobně. Chtěl bych, aby bylo pochopeno, že tohle moje povídání není o Babišovi, ale o principu. Tím principem je možné zneužívání Ústavního soudu jako politického orgánu, čehož výsledkem je právní nejistota občanů. Když máte právní nejistotu, tak jste občanem, jenž má i menší důvěru v autoritu státu, který by měl vaši bezpečnost i v právním slova smyslu garantovat, ale nečiní to. Tenhle článek je proto velice inspirativní a doporučuji ho každému, kdo se kauzou zabývá,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Pro třetí téma si vybral pondělní článek deníku Právo, který vyšel pod titulkem „Elity přehlížejí většinu“. Jeho autor Antonín Rašek je sociolog, bývalý voják z povolání, generál ve výslužbě, po roce 1989 byl krátce i náměstkem ministra obrany. „Pokud je mi známo, je Antonín Rašek názorově blízký sociální demokracii, ale to není podstatné pro hodnocení tohoto článku. Analyzuje v něm situaci v Evropě pod kuratelou neschopnosti stávajících evropských politických elit. Zabývá se tím, proč je najednou nečekaně úspěšná Alternativa pro Německo, proč k úspěchu směřují strany vedené lidmi jako paní Le Penová, jako pan Wilders, strana pana Orbána Fidesz, v minulosti pana Haidera, proč se vlastně Evropa jakoby radikalizuje směrem doprava. Ale to není ta konzervativní pravice, to je taková pseudopravice, která si z pravice bere jenom část, ale má také určité kolektivistické nebo sociálně inženýrské prvky,“ podotýká mediální odborník.

Je sice možné vyvážit revoluce a diktatury, ale už ne demokracii

Antonín Rašek v článku velice přesně analyzuje, že příčinou těchto dynamik je absolutní neschopnost stávajících evropských elit. „Ty – s prominutím – podělaly, na co v poslední době sáhly. A všechny dnešní krásné řeči paní Merkelové nebo pana Macrona o vylepšení a zlepšené integraci evropské scény jsou naprosto prázdnými slovy, protože Evropa nezvládá sama sebe, nezvládá problémy vzniklé jejími vlastními chybami. Říká tam ještě jednu velice důležitou věc, cituji: ‚Již jsme pochopili, že je sice možné vyvážit revoluce a diktatury, ale ne demokracii.‘ To je věta vět. Tu bych připomínal od rána do večera, protože vyvážit revoluci a diktaturu jakožto násilnický způsob řešení společenských problémů je možné, protože ta metoda je zároveň cílem. Ale demokracii nelze vyvážit a už vůbec ne demokraticky. K té demokracii musí společnost dorůst,“ zdůrazňuje Petr Žantovský.

Je to vidět na tom, jak se USA snažily vyvážit demokracii do Afghánistánu, Iráku, Sýrie, Egypta, Libye i jinam. „Kamkoli Američané vstoupili se svým vývozem demokracie, tak to dopadlo velmi špatně a dodnes se s těmi následky potýkají nejen ty země, ale všichni okolo. Kdybych byl konspirační teoretik, tak řeknu, že to snad Amerika dělá naschvál, aby vytvořila tolik chaosu po celém světě a z toho chaosu pak nějakým způsobem profitovala. Nejsem však konspirační teoretik, proto to neřeknu, ale nebudu se divit, když to někdo vysloví. Jsem za ten text pana Raška rád, a při té příležitosti jsem se podíval na předchozí jeho dílo a našel jsem úžasný materiál, který má vlastně dva genusy. První je prognostická studie o budoucnosti Evropy z roku 1996, kterou psal spolu se svým kolegou Milošem Balabánem, taktéž bývalým důstojníkem a politologem, sociologem. Po deseti letech se pak vrátili k témuž článkem a názvem ‚Svět 2050: Padesátiletí čtvrté světové války‘,“ připomíná mediální analytik.

Myslí hlavou, a ne peněženkou jako většina českých politiků

Ten text považuje za úžasný, i když je příliš eurooptimistický a autoři zjevně fandí evropské integraci. „Na druhou stranu zůstávají realisty. Vidí neschůdnosti, chyby i hlouposti, které se dějí. Spekuluji tam o situacích, které Evropu čekají po roce 2006, kdy to vyšlo. Většina toho, co v něm napsali, se naplnila. Nenaplnilo se a asi se nenaplní – takový optimista nejsem – jejich tvrzení, že Evropa zvládne migrační vlnu. Já se strašně bojím, že ji nezvládne. Ale už v roce 2006 ji předvídali, a to velice přesně. Vnímali ji jako velký problém budoucnosti Evropy a už tehdy mluví také o tom, že snaha vyvézt demokracii silovým způsobem je sebevražedná. Tím chci jen upozornit na to, že názory pana Raška jsou kontinuální. Kdyby někdo náhodou propadl pocitu, že se toto pondělí dopustil v Právu něčeho ojedinělého, tak je to pocit mylný. Stojí za to ho číst, i když s ním občas nesouhlasíte, protože myslí hlavou, a ne peněženkou nebo emocemi jiného typu jako většina českých politiků,“ dodává Petr Žantovský.